

- [Tuisblad](#)
- [Rubrieke](#)
 - [Bybelkarakters](#)
 - [Gebede](#)
 - [Soos ek dit sien](#)
 - [Lees die Bybel saam met my](#)
 - [Kortverhale](#)
 - [Wag op die Here!](#)
- [Preke](#)
 - [Video's en teks van my preke](#)
 - [Potgooi van die preke](#)
- [Meer oor ...](#)
 - [Jaco se Bybelkoerant](#)
 - [Die Bybelkoerant-konsep](#)
 - [Jaco Thom](#)
 - [My boeke](#)
 - [Privaatheidsbeleid](#)
 - [Wet op Beskerming van Persoonlike Inligting](#)
 - [Bankbesonderhede](#)
- [Boekwinkel](#)
- Soek

Hagar

Die vrou wat 'n groot kop gekry het

Genesis 16

Snaaks hoedat party mense hulleself kan verhef oor sake wat geen prestasie van hulle eie is nie. Die skreiendste hiervan is seker wanneer 'n vrou wat nooit enige probleme gehad het om

swanger te word nie, meerderwaardig praat oor dié of daardie vrou wat mos nie kinders kan hê nie of tog so sukkel om swanger te word, siestog, so asof dit hulle eie goedheid is wat kinders in hulle skoot geplaas het. Ons lees op twee plekke in die Bybel van sulke vroue: Peninna, die tweede vrou van Elkana, die profeet Samuel se pa (1 Samuel 1); en dan ook Hagar, die slavin van Sarai. Albei het groot koppe gekry omdat hulle kinders kon hê terwyl hulle mans se eerste vrou kinderloos was. (Dit laat 'n mens nogal wonder hoe op aarde party mense deesdae weer kan pleit dat poligamie gewettig moet word! Maar dit net so terloops.)

Sy was al lankal jaloers op mevrou Sarai, dit erken Hagar ruiterlik aan haarself. Nie soseer omdat sy 'n slavin is en mevrou Sarai vry nie; dit sekerlik ook! Maar veral omdat Mevrou die wonderlikste man het. Meneer Abram het sulke sagte oë. Sy het dit al die heel eerste dag gesien, toe die farao haar daar in Egipte aan Mevrou gegee het as slavin. Meneer Abram is 'n goeie man, van die puntjie van sy groottoon tot op die kroontjie van sy grys kop. Hy sal nie 'n vlieg seermaak nie. En hy was altyd hoflik met haar, al is sy 'n slavin. Hulle het mekaar dikwels gesien, want sy moes Mevrou altyd help met haar klere en met die kamer en so. En dan, as Meneer so liefdevol met Mevrou gepraat het, of aan haar wang gestreel het, of haar gesoen het voordat hy weggaan, wou sy skree van frustrasie. Maar sy het nie, want sy is 'n slavin en sy moet haar plek ken.

Maar nou is al dié dinge iets van die verlede. Sy kan haar geluk skaars glo. Meneer het haar as byvrou geneem, en wanneer hy saans na haar tent toe kom, is sy liefdevolle aanraking hare. Weliswaar net vir kort rukkies op 'n keer, maar dis al 'n begin. Sy glimlag by haarself. Ja-nee, sy is nie so 'n treurige vrou soos Mevrou nie. Hoe lank is Mevrou al Meneer se vrou? Sy weet nie eens nie, maar dit moet baie lank wees. En in al daardie jare het Mevrou nie eers een keer swanger geword

nie. Nie eers soveel as 'n miskraam nie! Niks. En hier is sy, skaars 'n maand lank Meneer se byvrou, en haar maandstonde het al klaar weggebly. Vanoggend was sy naar ook, so sy wéét. Sy gaan Meneer se eersteling in die wêreld bring. Sy weet sommer dit gaan 'n seunskind wees, groot en sterk en wild soos sy. En dan, as hy eers die erfgenaam van Meneer se skatte is – en daar is baie, meer as wat sy ooit kon droom een mens kan besit – dan sal sy wat Hagar is soos 'n koningin lewe.

Sy sit die wasgoed van Mevrou neer en kyk op na waar haar meneer se skape wei. Sy probeer die trop tel, maar laat dit later vaar. Daar is te veel om te tel. En dan is daar nog die donkies, en die kamele, en die beeste, om nie van al die slawe te praat nie ... Sy vryf oor haar buik, en glimlag weer. Die baba wat sy dra, gaan van haar 'n skatryk vrou maak.

Sy kyk na die bondel wasgoed voor haar, en daarvandaan op na Mevrou se tent. Haar mondhoeke trek af van die bitterheid. Hoekom moet sy wat Meneer se eersteling verwag, sy wat die ma van die erfgenaam gaan word, hoekom moet sý nog met sleurwerk soos wasgoed opgesaál wees? Wat is Mevrou beter as sy?

Sy staan van haar knieë af op, bondel die wasgoed in haar arms en loop na Sarai se tent. Dinge sal nou moet verander en sommer gou ook! “Sarai!” roep sy, haar stem skril.

Sarai kom verbaas by die tent uit. “My goeiste, Hagar, is jy tog nie al klaar met die wasgoed nie?”

“Nee. Ek het nog nie begin nie,” antwoord sy bitsig, en gooi die wasgoed met 'n groot gebaar in die stof voor die tent neer. “Ek het besluit ek is nie langer jou meid nie. Jy kan dit self gaan was.”

Sarai word bleek. “Hoe durf jy so met my praat!”

Hagar vou haar arms voor haar bors en kap terug: “Ek kan maak soos ek wil. Ek verwag Meneer se seun, en dis meer as wat jy ooit sal kan sê. So moenie dink ek gaan langer enige snert van jou vat nie. Verstaan ons mekaar?”

“Nee, Hagar, ons verstaan mekaar glad en geheel nie,” antwoord Sarai, nou kalmer nadat die eerste skok effens bedaar het. “Ek is bly om te hoor jy het so gou swanger geword, want dan is dit nie meer nodig dat Meneer saans by jou tent 'n draai maak

nie. En verder moet jy een ding sommer baie gou verstaan, ou sussa: die feit dat jy verwag, maak jou nie my speelmaat nie. Jy is my slavin, en dit is wat jy sal bly, verwagting of te not.”

Hagar trek haar asem in om 'n antwoord terug te blaf, maar Sarai is al halfpad terug in haar tent in. Met die wegloop sê sy: “Daardie wasgoed is nie skoon nie, sien ek. Jy beter dit skoon kry voor vanaand, want dit lyk my daar kom reën aan.”

“Ek sal my nie langer laat rondstoot deur 'n onvrugbare ou bok nie!” skree Hagar. “Ek is ook Meneer se vrou, 'n régte vrou wat vir hom kinders sal gee. Ek hoef nie na jou gesanik te luister nie.” Met dié draai sy op haar hak om en loop kop in die lug weg.

James Dobson het gesê: “Verwaandheid is 'n eienaardige siekte. Dit maak almal siek, behalwe die een wat dit het.” Maar dis nie heeltemal waar nie. Verwaandheid tas tog die een met die groot kop óók aan. Dit verwring haar perspektief. Sy sien net haar eie kant van 'n saak. Ander se gevoelens en motiewe tel nie. Sy word 'n heldin in haar eie oë, en die mense om haar word die uitvaagsels, die minderwaardiges, die onwaardiges. Daarom hoef sy nie meer ander met respek te behandel nie, want hulle is dit nie werd nie. Net sý, die grote deurlugtige, is al die respek en eerbied waardig. Verwaandheid is sowaar 'n snaakse siekte!

Onlangse Bydraes

- [Hagar](#)
- [Joh 1:14 en 16 Die Woord het mens geword](#)
- [Lot se dogters](#)
- [Psalm 103 Die Here is vol liefde en ontferming](#)
- [Lot](#)

Argief

Argief ▼

- [Lees die Bybel saam met my](#)
- [Soos ek dit sien](#)
- [Preke](#)
- [Gebede](#)
- [Kortverhale](#)

- [Facebook](#)
- [X](#)

© Bybelkoerant 2018 – 2026